

Genade ervaren

Tineke de Groot-de Greef

Bij de productie van dit boek is gebruikgemaakt van papier dat het keurmerk Forest Stewardship Council (FSC) draagt.
Bij dit papier is het zeker dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid. Ook is het papier 100% chloor- en zwavelvrij gebleekt.

ISBN 978 90 239 7903 6

NUR 707

Eindredactie Marije Vermaas

Vormgeving Sam Loman

Bijbelteksten zijn genomen uit De Nieuwe Bijbelvertaling,
© 2004/2007 Nederlands Bijbelgenootschap, Haarlem,
tenzij anders aangegeven.

© 2014 Uitgeverij Boekencentrum, Zoetermeer

Alle rechten voorbehouden

www.uitgeverijboekencentrum.nl

www.essentialsvrouw.nl

Woord vooraf

‘Wat jij daar in Afrika meemaakt, daar zou je een boek over kunnen schrijven,’ zei een goede vriendin tegen mij. Volgens mij zou ik zelfs wel een boekenkast vol kunnen schrijven over de zeven jaren die wij als gezin doorbrachten in Kenia. De bladzijdes zouden zich vullen met momenten variërend van euforie terwijl de kudde olifanten zich verplaatsten aan de voet van de Kilimanjaro, tot periodes van wanhoop, waarbij ik de baby van een zojuist overleden moeder in mijn handen gedrukt krijg. Dit boekje is bedoeld om de essentie van al deze verhalen uit te drukken. Als er een rode draad is, dan is het de grootheid van Gods genade! Dan gaat het niet meer over mijn ervaringen of verhalen, maar over de eeuwige liefdevolle Vader, die uit pure genade zijn Zoon afstaat voor jou en voor mij. Deze genade is allesomvattend en reikt verder dan wij ooit kunnen beseffen. God geeft genade in overvloed! Genade – is dat niet een te groot woord voor een serie als deze? Inderdaad, genade is een groot woord en dit boekje zal alleen maar een tipje van de sluier kunnen oplichten. Hopelijk smaakt het naar meer! Dit boekje werkt drie werkwoorden rondom genade uit: ontvangen, ervaren en delen. Daarbij gaat het om de betekenis van Gods genade in jouw en mijn leven van alledag. Elk hoofdstuk zal ingeleid worden met een persoonlijke ervaring uit Kenia, die het onderwerp op scherp zet. Ga mee en laat je inspireren door de uitbundige veelzijdigheid van Gods genade!

Tineke de Groot-de Greef

Genade als sleutelwoord

Het is het najaar van 2005 en ons hele huis staat op zijn kop. We zijn ons aan het voorbereiden op ons vertrek naar Kenia. De stapel spullen voor de opslag en de kringloop wordt steeds groter, terwijl de hoek met bagage om mee te nemen alsmaar leger wordt. Wat verzamelt een mens toch veel spullen! Achteloos kijk ik mijn knutselmap van de kleuterschool door. Heb ik dat allemaal ooit gecreëerd? Mijn oog valt op een tekening met twee poppetjes met enorm lange armen en bijpassende grote handen. 'Tineke op het zendingsveld,' staat erop geschreven in het onmiskenbare handschrift van mijn kleuterjuf. Ik kijk nog eens goed naar de tekening. Het brengt mij terug naar het verlangen dat er al was zo lang ik mij kan heugen, het verlangen om ooit ergens anders op de wereld anderen te helpen en het evangelie te delen. Heel wat jaren zijn eroverheen gegaan, maar het verlangen is gebleven, ook toen het bijna het breekpunt in mijn relatie met Jurjen werd. 'Tineke, we gaan waar God ons wil hebben,' was zijn wijze antwoord, 'ook als dat hier in Nederland is.' Ondertussen hadden we ons georiënteerd op verschillende landen in de Arabische wereld en we kregen het idee dat het leven in zo 'n land best bij ons zou kunnen passen. Geheel onverwacht kwam er een vacature in Kenia, iets wat ons in eerste instantie helemaal niet aansprak. Langzamerhand raakten we ervan overtuigd: God roept ons op dit moment in ons leven naar Kenia. En daar gingen we...

Ontmoeting met de Heilige

Genade ontvangen begint bij God de Schepper, die de bron is van alle genade. Hij roept mensen tot leven. Hij riep ook Jesaja.

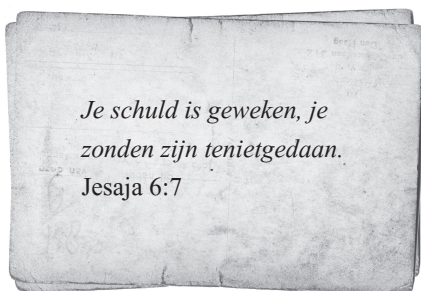
Jesaja ziet God in een visioen.

Lees Jesaja 6:1-8 hardop. Doe je ogen dicht en probeer het je voor te stellen. Wanneer je in een groep bent, laat dan iemand het bijbelgedeelte voorlezen, terwijl de anderen hun ogen dichtdoen om het zich voor te stellen. Wat valt je op?

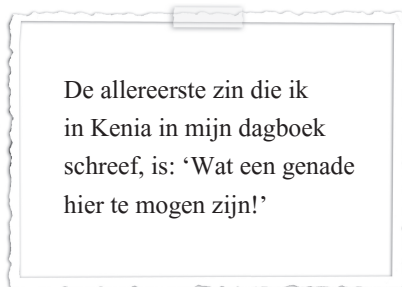
Dit is een beschrijving van een ontmoeting met de Heilige, met de totaal andere, met de God van Israël. Jesaja ontmoet God in zijn ontzagwekkende heiligheid. De tempel is te klein, Jesaja's bevattingsvermogen te beperkt en zelfs de hele aarde is niet groot genoeg om zijn majesteit te bevatten. De heiligheid van God is allesomvattend en met geen pen te beschrijven. De heilige God ontmoeten, dat is waar het in mijn leven steeds om draait. ***In die ontmoeting met God gebeurt er iets, kijk maar naar Jesaja.*** Hij schreeuwt het uit: 'Wee mij.' Dat hoor je tegenwoordig niemand meer zeggen. In de Engelse vertaling staat er: *'Woe to me, I am ruined'* (NIV). Misschien dat dit nog wel het best de toestand van een mens tegenover de heilige God typeert: geruïneerd, oftewel een puinhoop. Ik heb er een potje van gemaakt. Mijn leven beantwoordt niet aan uw heiligheid.

Genade als sleutelwoord

Het enige sleutelwoord dat hier past, is genade. De geruïneerde Jesaja die niet weet waar hij het zoeken moet, ontvangt van God genade.

Dat is het geheim van genade. Ondanks mijn puinhoop komt de heilige God mij tegemoet door zijn Zoon Jezus. Mijn troep wordt opgeruimd. Ik mag met een schone lei beginnen. Genade is in mijn leven steeds meer mijn sleutelwoord geworden, een woord waarin zo veel schatten verborgen zitten.

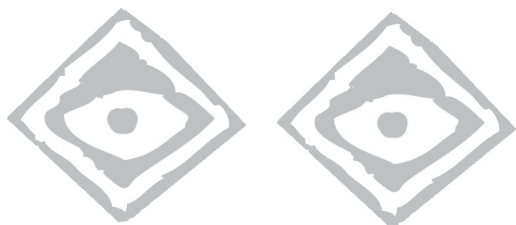

Vroeger gebruikte ik 'genade' als sleutelwoord, maar ik wist niet half wat het betekende. Wanneer ik bij het stoeien met mijn broers het onderspit delfde, zorgde het woord 'genade' ervoor dat ik weer vrijuit mocht gaan. Achteraf realiseer ik me dat het alles te maken heeft met jezelf overgeven, jezelf gewonnen geven.

Onze God vloeit over van genade. Dat heeft Hij laten zien in het offer van zijn Zoon. Maar ben ik in staat deze liefde te ontvangen en mezelf aan deze liefde gewonnen te geven?

Overgave

God vraagt aan Jesaja: ‘Wie zal ik sturen?’ Deze vraag aan Jesaja heeft mij regelmatig beziggehouden, waarbij ik me afvroeg of God mij naar een bepaalde plek wilde sturen. Ik ging alvast op verkenning uit om te kijken of dit ook een plek in het buitenland zou kunnen zijn. Zo was ik na mijn middelbare school een jaar juf voor kinderen van een Nederlands gezin in Chili, bezocht ik christenen in China en reisde ik met Jurjen door verschillende landen in het Midden-Oosten. Met ons opgroeiende gezin met twee kinderen en volop betrokken bij een missionair project in Zoetermeer zag ik mijn meisjesdroom meer en meer vervagen. Of eigenlijk: ik kwam tot de conclusie dat God mij elke dag stuurde naar degenen die op dat moment op mijn pad kwamen: de buurman die om een lift vroeg, de vriendin die een luisterend oor nodig had, het jonge stel dat om advies vroeg. In die tijd stond het ‘Gebed van overgave’ van Carlo Carretto op de eerste bladzijde van mijn dagboek. *God toont ons zijn genade wanneer wij onszelf aan Hem overgeven.*

GEBED VAN OVERGAVE

VADER,
IK VERLAAT MIJ OP U,
DOE MET MIJ WAT U GOED VINDT.
WAT U OOK MET MIJ WILT DOEN,
IK DANK U.
TOT ALLES BEN IK BEREID,
ALLES AANVAARD IK,
ALS UW WIL MAAR GESCHIEDT IN MIJ
EN IN AL UW SCHEPSELEN,
NIETS ANDERS VERLANG IK, MIJN GOD.
IK LEG MIJN ZIEL IN UW HANDEN,
IK GEEF ZE AAN U, MIJN GOD,
MET HEEL DE LIEFDE VAN MIJN HART,
OMDAT IK U BEMIN,
OMDAT HET VOOR MIJ EEN NOODZAAK
VAN LIEFDE IS MIJ TE GEVEN,
MIJ ZONDER VOORBEHOUD OP U TE VERLATEN,
MET EEN ONEINDIG VERTROUWEN,
WANT U BENT MIJN VADER.

Carlo Carretto in: *Vader ik verlaat mij op U*, Uitgeverij
Patmos, Amsterdam 1980

Ongebaande wegen

Totdat er een vacature voor Kenia op ons pad kwam. Kenia, een land in donker Afrika. Daar waren we nog nooit geweest. Een land waar volgens de statistieken 80 procent christen is: wat zouden we daar moeten doen? Het frappante was wel dat de functieomschrijving op Jurjens lijf geschreven was. Maar waren we nu werkelijk bereid daar ons vertrouwde wereldje voor op te geven? Vol twijfel stuurden we een sollicitatiebrief naar de GZB, een kerkelijke zendingsorganisatie. De sollicitatiecommissie was er unaniem over: Jurjen was de geschikteste persoon voor deze functie. En ik? Jarenlang had ik ervan gedroomd ooit te worden uitgezonden naar het buitenland, maar nu puntje bij paaltje kwam, was ik een en al twijfel. Was dit nu de plek waar we heen moesten? Het deed me denken aan andere kruispunten in mijn leven, waar andere vragen speelden. Is dit nu de plek waar ik moet gaan wonen? Is dit nu de baan waar ik op moet solliciteren? Bij mij geen visioenen als bij Jesaja, geen roeping van de ene op de andere dag. Maar wel een stem diep vanbinnen, die steeds overtuigender werd. Tijdens mijn dagelijkse stille tijd maakte twijfel langzamerhand plaats voor vrede. Goede vrienden bevestigden onze keuze. *Het vraagteken werd een uitroepteken.* Tot ik het niet langer meer voor me kon houden: ‘Hier ben ik, stuur mij.’